

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **Ing. P. K.**

zastoupeného advokátkou Mgr. Barborou Klouda Jestřábovou
sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno

proti

žalovanému:

Magistrát města Prostějova

sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

za účasti:

M. Z.

zastoupené advokátem Mgr. Ludvíkem Novotným, LL.M.
sídlem Václavské nám. 76, Letohrad

o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného v řízení o žádosti ze dne 11. 8. 2023, jíž žalobce požádal o vydání osvědčení, že ke dni 21. 1. 2009 bylo přípustné umístit na pozemku p. č. st. XA v k. ú X stavbu soukromé kryté jízdní dráhy jako stavbu pro rodinnou rekreaci

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení ani osoba na řízení zúčastněná nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce vlastní společně s manželkou pozemek p. č. st. XA v k. ú X a na něm stavbu kryté jízdní dráhy pro koně. Dne 11. 8. 2023 požádali Magistrát města Prostějova (dále též „stavební úřad“ nebo „žalovaný“) o vydání osvědčení, že ke dni 21. 1. 2009 bylo přípustné umístit do území jejich soukromou krytou jízdní dráhu, a to jako stavbu pro rodinnou rekreaci. Stavební úřad jim odpověděl pouhým přípisem (sdělením) ze dne 21. 8. 2023, v němž uvedl, že není kompetentní požadované osvědčení vydat. Žalobci se v této věci marně obraceli s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti na Krajský úřad Olomouckého kraje. Ten jim dne 16. 10. 2023 sdělil, že ani žádný jiný správní orgán není v této věci příslušný.
2. Proto se manželé K. dne 23. 10. 2023 obrátili na Krajský soud v Brně se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Po poučení ze strany soudu svou žalobu změnili na žalobu na ochranu před nečinností. Soudní poplatek za podání žaloby zaplatil pouze žalobce, Ing. K., soud proto řízení vůči žalobkyni, paní K., zastavil usnesením ze dne 2. 2. 2024, čj. 30 A 86/2023-28.

II. Argumentace žalobce

3. V prvním žalobním bodě žalobce tvrdí, že o jeho žádosti rozhodoval nesprávný orgán, neboť o osvědčení žádal Magistrát města Prostějova, nikoliv jeho orgán územního plánování.
4. Dále žalobce shrnuje, jaký je obsah územního plánu sídelního útvaru Prostějova platného ke dni 21. 1. 2009. Z toho dovozuje, že nahlédnutím do územního plánu žalovaný mohl a měl zjistit, že stavbu soukromé kryté jízdní dráhy bylo možné do plochy „Bz - bydlení a zemědělská malovýroba“ umístit buď jako stavbu pro bydlení, pro zemědělskou malovýrobu, pro chov domácího zvířectva, drobnou stavbu jako doplněk bytových objektů, objekt pro základní občanskou vybavenost sloužící obsluze území, nebo jako objekt a zařízení pro sport a rekreaci. Dále měl žalovaný vyjít ze správního spisu, v němž měl zjistit, že stavba byla v roce 1998 povolena a zkolaudována pro účely soukromé kryté jízdní dráhy jako stavba dočasná, že byla vyhodnocena jako souladná s územním plánem a že v roce 2009 byla schválena její změna ze stavby dočasné na stavbu trvalou včetně její dostavby. Z toho všeho měl žalovaný vyvodit, že tuto stavbu bylo ke dni 21. 1. 2009 buď přípustné, nebo přinejmenším podmíněně přípustné do území umístit jako objekt a zařízení pro rekreaci a o tom měl vydat osvědčení. To vše bylo možno posoudit pouhým náhledem do územního plánu a správního spisu. Žalobce zdůraznil, že otázka nezněla, zda byla daná stavba povolena jako stavba pro rekreaci. To už by samozřejmě vyžadovalo podrobnější zkoumání.
5. Konečně ve třetím žalobním bodě vytýká žalobce žalovanému, že nijak neodůvodnil, proč není k vydání osvědčení kompetentní. V roce 2009 podle tehdejší právní úpravy posuzoval soulad stavby s územním plánem stavební úřad. Tuto kompetenci má žalovaný i nadále. Je proto nesmyslné tvrdit, že dnes nemůže soulad stavby s tehdejším územním plánem osvědčit.

III. Řízení před krajským soudem

6. K žalobě se vyjádřil jak žalovaný, tak i osoba zúčastněná na řízení. Oba ji navrhli zamítnout.

7. Osoba zúčastněná své postavení odvozuje od toho, že vlastní pozemek bezprostředně sousedící s areálem žalobcovy obchodní společnosti KENTAUR Saddlery, s. r. o. V tomto areálu se nachází mimo jiné i soukromá krytá jízďárna, o kterou se jedná v nynější věci. Osoba zúčastněná dále popsala, že v současné době probíhá řada řízení, v nichž žalobce usiluje o dodatečná povolení pro nelegální stavby pro chov koní umístěné v daném areálu (jako příklad uvedla přístavbu skladu na pozemku p. č. st. XB v k. ú. X). V těchto řízeních žalobce tvrdí, že veškeré tyto stavby jsou stavbami doplňkovými ke kryté jízďárně jakožto řádně povolené hlavní stavbě pro rodinnou rekreaci. Získáním osvědčení chce žalobce dosáhnout toho, aby správní orgány jeho soukromou krytou jízďárnu za stavbu pro rodinnou rekreaci skutečně považovaly, a to navzdory tomu, že ji ve skutečnosti užívá k podnikání. Ke svým tvrzením předložila osoba zúčastněná řadu důkazů. Soud naznal, že tvrzení o dotčení na právech je dostatečné, a osobu zúčastněnou do řízení přibral.
8. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba **není důvodná.**
10. Krajský soud nejprve uvádí, že měl určité pochybnosti o tom, zda je vůbec žaloba přípustná. Žalobce totiž sám zdůrazňuje, že spolu s manželkou nežádal o osvědčení toho, že konkrétní stavba v jeho vlastnictví byla povolena jako stavba pro rekreaci. Namísto toho žádal o vydání osvědčení, že stavbu soukromé kryté jízďárny bylo možné hypoteticky k určitému dni v minulosti do území umístit jako objekt a zařízení k rekreaci. Těžko říct, jak by osvědčení takovéto abstraktní skutečnosti mohlo žalobci prospět. A *vice versa*, jak by se nevydání takového osvědčení mohlo negativně odrazit na jeho právech, aby byly vůbec naplněny požadavky § 2 s. ř. s. Nicméně žalobce o vydání takového osvědčení usiluje a soud proto předpokládá, že jej k tomu vedou nějaké racionální pohnutky. Přestože se tedy žalobcovo dotčení na právech může jevit přinejmenším jako sporné, soud jeho žalobu propustil do věcného přezkumu.
11. A tu již musí soud konstatovat, že žalovaný skutečně neměl povinnost požadované osvědčení vydat. Žalobce ostatně neodkazuje na žádné konkrétní zákonné ustanovení, které by žalovanému takovouto povinnost ukládalo. Poukazuje pouze neurčitě na dřívější právní úpravu, podle níž posuzoval soulad stavebního záměru s územním plánem stavební úřad [soud doplňuje, že jde o § 90 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2017]. Jenomže ani podle této právní úpravy tak stavební úřad nečinil formou osvědčení. Své posouzení – zjednodušeně řečeno – vtělil do odůvodnění rozhodnutí, jímž navržený záměr umístil do území nebo jímž žádost o územní rozhodnutí či územní souhlas zamítl. Následná právní úprava, účinná v době, kdy žalobce žádal o vydání osvědčení, se liší jen v tom, že posouzení provádí dotčený orgán územního plánování, a to formou závazného stanoviska [§ 96b stavebního zákona z roku 2006, ve znění účinném ke dni 11. 8. 2023]. Ani jedna z těchto dvou právních úprav však nepočítá s tím, že by se přípustnost záměru měla posuzovat k nějakému okamžiku v minulosti, nadto v minulosti téměř 15 let vzdálené. Není to dost dobře možné ani z praktických důvodů. Stav území se totiž mění a pro přípustnost toho kterého záměru nebývají rozhodná jen formální hlediska, ale je potřeba vyhodnotit jeho soulad se stávajícím charakterem území, s aktuálními urbanistickými požadavky a podobně.

12. A právě to by byl zjevně i případ žalobce. Sám totiž v žalobě uvádí – a soud z toho tudíž bude vycházet – že v Územním plánu sídelního útvaru Prostějova účinném ke dni 21. 1. 2009 byly objekty a zařízení pro sport a rekreaci zařazeny mezi podmíněně přípustné způsoby využití ploch bydlení – smíšených, kam spadala i plocha „Bz - bydlení a zemědělská malovýroba“. Zároveň územní plán uváděl (zvýraznění doplněno soudem): *„Podmíněně přípustné jsou stavby, objekty a zařízení, které neodpovídají dominantní funkci a lze je do území umístit pouze po pečlivém individuálním posouzení všech urbanistických, hygienických a ekologických aspektů.“* Je tak zjevné, že aby mohl stavební úřad v roce 2009 posoudit, zda určitou stavbu deklarovanou jako objekt či zařízení pro sport a rekreaci je možné do území umístit, byl by musel provést pečlivé zhodnocení projektu a jeho předpokládaných dopadů na okolí, při čemž by byl musel zvážit též tehdejší aktuální situaci v území. Ta se od té doby mohla podstatně změnit. Již z tohoto důvodu je zřejmé, že zpětné posouzení dané otázky, kterého se domáhá žalobce, není vůbec možné.
13. A dokonce i kdyby se stav v území od té doby vůbec nezměnil, což soud považuje za vrcholně nepravděpodobné, vyžadovalo by posouzení žalobcova požadavku poměrně komplikované úvahy, výklad řady neurčitých právních pojmů (například „urbanistické, hygienické a ekologické aspekty“) a výsledek takového posouzení by nepochybně mohl být předmětem dalších sporů. V takové situaci není na místě vydávat osvědčení, nýbrž připadalo by v úvahu pouze vést správní řízení završené vydáním deklaratorního správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2004, čj. 2 As 83/2003-62, č. 383/2004 Sb. NSS). Vést takové řízení v nynější věci by ale bylo zbytečné. Zodpovědět abstraktní otázku, jež by měla být jeho předmětem, totiž podle všeho není nezbytné k uplatnění jakýchkoliv žalobcových práv. Navíc se tato otázka, a to v konkrétní podobě, zjevně řeší v řízeních jiných, tedy v řízeních o odstranění či dodatečném povolení žalobcových dalších staveb. Pro vedení řízení deklaratorního tak nejsou splněny zákonné podmínky (srov. § 142 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).
14. Konečně na závěr je třeba říci, že všechny tyto úvahy již ve věci zazněly. Magistrát města Prostějova byl, pravda, ve své prvotní rychlé odpovědi na žalobcovu žádost poměrně strohý. Ale na základě žalobcovy stížnosti mu tajemník magistrátu ve vyznění ze dne 19. 9. 2023 vcelku podrobně vysvětlil, proč není možné jeho žádosti vyhovět. Dalšího vysvětlení se pak žalobci dostalo v odpovědi Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 16. 10. 2023 na jeho žádost o přijetí opatření proti nečinnosti. Žalobce tyto důvody evidentně odmítá přijmout. Ovšem soud na nich nic nesprávného neshledal.

V. Náklady řízení

15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

16. O nákladech osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Nic takového se v tomto řízení nestalo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 5. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedou senátu Mgr. Milanem Procházkou ve věci

žalobce: **Ing. P. K.**
bytem X
zastoupeného advokátkou Mgr. Barborou Klouda Jestřábovou
sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Prostějova**
sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

za účasti: M. Z.
bytem X
zastoupené advokátem Mgr. Ludvíkem Novotným, LL.M.
sídlem Václavské nám. 76, Letohrad

o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného v řízení o žádosti ze dne 11. 8. 2023, již žalobce požádal o vydání osvědčení, že ke dni 21. 1. 2009 bylo přípustné umístit na pozemku p. č. st. X v k. ú X stavbu soukromé kryté jízdní dráhy jako stavbu pro rodinnou rekreaci
takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2024, č. j. 30 30 A 86/2023 - 112 se opravuje tak, že správné označení data vydání rozsudku je „30. 5. 2024“ namísto nesprávně označeného „30. 5. 2023“.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně vydal dne 30. 5. 2024 rozsudek č. j. 30 A 86/2023 - 112, přičemž nesprávně označil datum jeho vydání 30. 5. 2023.

Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti (přičemž podle § 55 odst. 5 s. ř. s. platí totéž přiměřeně i pro usnesení). Týká-li se oprava výroku, vydá o tom předseda senátu opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Opravit lze pouze nesprávnost, která je každému zřejmá z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně z jiných souvislostí, a proti opravnému usnesení je přípustná samostatná kasační stížnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS).

Soud přistoupil k opravě rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 30 A 86/2023 - 112, neboť žalobce podal podle textu samotného rozsudku žalobu až dne 23. 10. 2023, nebylo by tedy možné o ní rozhodnout dne 30. 5. téhož roku. Jde o evidentní písařskou chybu, kdy nedopatřením byl v datu uveden předchozí kalendářní rok. Z těchto důvodů přistoupil Krajský soud v Brně k opravě svého rozhodnutí tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. 7. 2024

Mgr. Milan Procházka v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedou senátu Mgr. Milanem Procházkou ve věci

žalobce: **Ing. P. K.**
bytem X
zastoupeného advokátkou Mgr. Barborou Klouda Jestřábovou
sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Prostějova**
sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
zastoupenému advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc

za účasti: **M. Z.**
bytem X
zastoupené advokátem Mgr. Ludvíkem Novotným, LL.M.
sídlem Václavské nám. 76, Letohrad

o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného v řízení o žádosti ze dne 11. 8. 2023, jíž žalobce požádal o vydání osvědčení, že ke dni 21. 1. 2009 bylo přípustné umístit na pozemku p. č. st. X v k. ú X stavbu soukromé kryté jízdrny jako stavbu pro rodinnou rekreaci
takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2024, č. j. 30 30 A 86/2023 - 112 se opravuje tak, že v záhlaví je u žalovaného za slovy „796 01 Prostějov“ uvedeno „zastoupenému advokátem JUDr. Petrem Ritterem, sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc“.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně vydal dne 30. 5. 2024 rozsudek č. j. 30 A 86/2023 - 112, přičemž v záhlaví u žalovaného nebyl uveden zástupce JUDr. Petr Ritter, sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc.

Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti (přičemž podle § 55 odst. 5 s. ř. s. platí totéž přiměřeně i pro usnesení). Týká-li se oprava výroku, vydá o tom předseda senátu opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Opravit lze pouze nesprávnost, která je každému zřejmá z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně z jiných souvislostí, a proti opravnému usnesení je přípustná

samostatná kasační stížnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS).

Soud přistoupil k opravě rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 30 A 86/2023 - 112, neboť zvolený zástupce činil jménem žalovaného veškeré úkony v řízení a plnou moc doložil již k prvnímu z těchto úkonů (založena na čl. 34 soudního spisu). Jde o evidentní písařskou chybu, kdy nedopatřením nebyl u žalovaného v záhlaví uveden zástupce. Z těchto důvodů přistoupil Krajský soud v Brně k opravě svého rozhodnutí tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. 2. 2025

Mgr. Milan Procházka v.r.
předseda senátu